

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Simia diuinatrix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](#)

Vix metiendum triplici decempedâ.
Tandemque celsos horridi oris fornices
Referare cœpit oscitans. Tunc vltimum
Periimus, ore quo sôlent in vltimis
Nautæ periclis, vniuersi personant.
Poterat hiante bucculentâ gutture
Sorbere nauem in vela diductam suâ
Tam facile, frixam quâm potest puer fabam.

Sed melior illis affuit cælo Manus,
Grandesque folles Aeoli altum sustulit,
Moxque à relapsis euibrauit Africum
In vela: Nauis exit, & procul metus,
Alioqué versum vasta se moles agit.
 „ Dei est patrare mira: nec foret Deus,
 „ Mirus patrando ni foret: mirum foret,
 „ Si mira non patraret, & foret Deus.
 „ Maiora captu si nequiret is meo,
 „ Minor ille captu iam meo, haud foret Deus,
 „ Aut (pace Cæli dixero) pauper Deus.

Simia Diuinatrix.

Ex literis Indicis P. Antonij Figueredo 1611.

S C A Z O N.

Q Vos Bengalana Simios parit tellus,
Ea plurimorum est indoles, ab humâna
Vt quinque leucas, vix & integras distent.
Vbi esse cicures & domesticos fas est,
More famulantum ianuas domi pandunt,
Solumque scopis exterunt, merum promunt,
E flumine vndam quæritant, veru voluunt,

Si

Si tamen abierit hinc coquus, veru vellunt.
 Sunt & imitari, siquid obuiā cernunt,
 Docillimiū cereiūque. Si multa
 Castanea cinere delitescat in caldo,
 Ronchosque ducat felis ad focum sola,
 Et iniqua ventrem Simij fames rodat,
 Is abefie cernens forcipes pyragrasque,
 (Est animus illis & malignus & solers)
 Repentē felem raptat, ingemiscentem,
 In opemque superos inferosque clamantem,
 Dein sepulto versipellis ab igne
 Pedis alieni fuscinā nuces captat.

Haud procul ab Indo, rege fluminum magno,
 (Eridanus olli vix foret Palatinus)
 Paganus, vt fit, circulator insignem
 (Si qua fuit) huc illucque Simiam ductans,
 Ingente yisendam lucro dabat passim.
 Hæc si dedisset obuio tibi χαιρε,
 Et reddidisses, & hominem salutasses.
 Quæcumque casus euolarat, aut fures,
 Docta reperire: quodque mirius miro est,
 Arcana miro detegebatur arcano,
 Penetrare visa sensa vocis humanæ.

Ecquo ista genio gesserit pecus bruta,
 Properè fatebor, nescio: id reor scire;
 Ut penicillo non bono bonus pictor
 Gaudet venustas iconas figurare:
 Sic, qui diserta reddit ora lactentum,
 Creare turpi è simiā Deus vatem.

Iit in Mogōrum Regiam rei fama.
 Achebar (Monarchæ nomen id Mogoræo)
 Iubet aduocari simiam, magistrumque.

Vbi

Si

Vbi affuere (& affuere Primores,
 Regisque proles, Exterique legati,
 Sed & nepotes Regij sacris Lymphis
 Christoque nati nuper, idque Aui nutu,
 In iura nondum Christiana perducti)
 Varium ille nomen exararier mandat
 Variæ papyro. Scriptus in suâ Moses,
 Fuit & Lycurgus in suâ, & Mahometes,
 Iaponumque Camus, Humousque Sinarum,
 Tandemque Iesus in suâ: & velut motu
 Sortes, in vrnam missiles, fatigantur:
 Sic illa mixtum nomina. Hac dein voce
 Effatur Achebar, simiamque compellat:
 » Viden' has papyros? Principemque Primumque
 » Delige supremæ Legis inde Latorem.

Datâ salute, dexteraque libata,
 Simia papyros excipit, quatit, versat:
 Quod igitur abiit prosperè, ter infaustum
 Primum illa sorte protulit Mahometem.
 Ut vidit, vtque putre nomen olfecit,
 Quo dente potuit irruens, lacepsensque,
 Proterere pedibus cœpit: atque idem Camo,
 Sinicæque legis Architectoni Humoo;
 Dedit hinc Lycurgum risui, ac humi stravit:
 Moysiique paulò res benignior cessit,
 Solo sinistræ negligentis excussu,
 Cassâ vt solemus abstinere iuglante.

Ast vbi in IESV Maximi Optimi nomen
 (Quod neque per vllum somnum præagnorat)
 Vel primulos collineauit obtutus,
 Mora nulla, lœtis saltibus solum quassans,
 Tollensque Diuum nomen, & superiactans

Triplu

Tripudianti vertici, osculum libat,
Regi que Regis que prolibus monstrat,
Professa verae Legis esse Latorem.

Stupor Monarcham corripit, furor Verpos,
Cor-grande-dolum bubalos Mahometis ;
Vni nepotes Regij triumphare,
IESVM IESVM nuncupare Victorem.

Iterare gestit Achebar experimentum,
Nominaque satagit destinata transduci
E Bengalino in Persicum charactera.
At è Proceribus quispiam arte, clam cunctis,
Eripit IESV nomen, & manu condit.

Exinde chartas redditas suo more
Voluit reuolut Simia, & Mahometem,
Iterumque Mosen, Humoumque, Camumque,
Sed & Lacona repetit. hæret immota,
Terramque naso suspicace despectans,
Vngues tenace dente rodit altermos.

Stomachatur Achebar, circulator obiurgat;
» Eequid morarum est? inquit, Euge, dic, fac, fer,
» Quis ab orbe genito legis optimæ lator,
» Præque omnibus colendus? Illa suspirans
Circum errat oculo nubilo, ore liuefcit,
Pedibus tremit, scabit caput, fudit nares,
Protuberansque, quâ valens fuit, rostrum,
Et hos & illos Aulicos odoratur;
Demum Magistri dexteram suâ carpit,
Rectaque Procerem Pignoris sacri furem
Adit, sinistram prensat, & premit, tandem ut
Inuitus ille nomen abditum promat.

Quibus deinde gaudiis pererrata
Exiliit aulâ: quamque molibus scriptum

E

Figens

Figens IESVM basiis, refigensque,
Visa est profari velle, visa iurare :
» *Hic est Beata legis unicus lator?*

Hæretice riden' ? Euge, si tuus frater
Gnauum illud animal (cuius auris excelsa,
Cui crux, nec indecora, semper in tergo est,
De cuius umbrâ bella lis fuit quondam,
Cui vox sonora est, armus infatigatus,
Cui pellis immortalis, ossa sunt ferrum,)
Olim profatum est improbo Balach vati,
Fuditque vocem incognitam suæ genti,
E dentiumque sauciumque fornace,
Quidni & licebit simiae esse Diuinæ?

*Abbas Brochas ingentē trabem ioco ab ana-
ro quodam datam aufert serio, & solus.*

Ex Vitis PP.lib.10.cap.190.

BROCHAS Eremita vixerat in Aegyptiâ
Asceta magnus; quamque vellet, nomine
Famaque maior. Ergo (qualis in sinu
Maligna foetum mater offocat suum)
Sic ille cupidus enecandi nominis,
Famaque parricida (si dici licet)
Quam peste peius oderat fieri suæ;
Nilum relinquens & casam, nil consciis,
Quos accolebat, Patribus, tacitus migrat,
Proculque tandem deuium nactus locum,
(Veluti reuersa vere primo nidulum
Hirundo molli fabricatur è luto
Artifice rostro, necdit & paleas leues,

P. 111.